

УДК 323.1
DOI: 10.46493/2663-2675.31(6).2021.26-32

Олександр Черниш*

*Козацька гвардія України
02125, вул. Петра Запорозця, 14, м. Київ, Україна*

Аналіз та пропозиції щодо розвитку Української Держави та Нації шляхом втілення Козацької Ідеї

Анотація. Актуальність дослідження обумовлена необхідністю проведення аналізу розвитку Української Держави й Нації шляхом втілення Козацької Ідеї та внесення відповідних пропозицій. У зв'язку з цим метою наукової статті є виявлення чинників розвитку Української Держави, опис їхніх аспектів, які мають негативний вплив на процес формування Української Держави, проведення аналізу та висування пропозицій для подолання цих негативних аспектів, а також зменшення їхнього впливу на розвиток Української Держави. Вивчення питання розвитку Української Держави та Нації шляхом втілення Козацької Ідеї відбувалося з урахуванням історичних, політичних та ідеологічних аспектів. У роботі за допомогою методів синтезу, дедукції та індукції проаналізовано принципи розвитку Української Держави та Нації шляхом втілення Козацької Ідеї. На основі методів порівняння та класифікації реалізовано пропозиції для розвитку Української Держави та Нації. Водночас у статті представлено результати проведеного дослідження, зокрема було виявлено чинники, що впливають на розвиток Української Держави, а саме чинники культури, науки, економіки підприємств. Описано ключові характеристики національної політики, які на сьогодні негативно впливають на становлення Української Держави. Запропоновано варіанти видозмінення зазначених негативних характеристик і мінімізації їхнього впливу на формування Української Держави шляхом їхнього нівелювання за допомогою культурного та економічного розвитку, що базується на Козацькій Ідеї. Матеріали статті становлять практичну цінність для викладачів і студентів історичних, політологічних та економічних факультетів, активістів Козацького руху та зацікавлених у ньому осіб

Ключові слова: ідеологічний лад сучасної України, пріоритетні напрямки розвитку Української Держави, історична ретроспектива Козацької Ідеї, мовний закон як фактор стримування розвитку Української культури, доцільність розвитку приватних підприємств «національного значення»

Вступ

В українському суспільстві ще зі школи починається знайомство з історією козацтва, яка сягає давніх часів. Однак потенційно право на існування має й альтернативна історія, яка скоріш за все ніколи не стане публічною й тим більш надрукованою в книжках. Відтак автор прагне не аналізувати минуле, а нагадати часи, які ще збереглися у пам'яті сучасників, для вичерпного розуміння сучасного козацтва [1]. Варто зазначити, що сучасний стан розвитку Української Держави й Нації знаходиться на початковому рівні, оскільки загальнонаціональний напрям політичного розвитку, не дивлячись на суспільний запит, не відповідає Ідеї Українського Козацтва. Державна підтримка питань духовності, культури та національної економіки є надзвичайно важливою для гармонійного розвитку суспільства та країни загалом, саме тому це дослідження передбачає розкриття та популяризацію Козацької Ідеї.

Офіційні козацькі структури існували навіть за часів СРСР. За появи революційних рухів на початку

20-го століття, вони були долучені до військових дій, і згодом стали повністю керованими державними військовими та спецслужбами. Певні козацькі структури були в підпільних гуртках, клубах за інтересами, та серед простих поціновувачів історії [2]. У 90-х роках, після знесення комуністичного режиму та настання смутних часів, першими на арені козацтва зіграли політичні діячі, згодом долучились співробітники спецслужб, здебільшого їхні відставники, представники кримінального простору та й звичайні люди, які ще за «червоного прапора» мріяли про офіційне створення таких організацій [3]. У цьому контексті необхідно визнати, що історичні ідеології зазвичай активно розвиваються або тоді, коли історії ще немає, або тоді, коли необхідно дати населенню мрію у світле майбутнє через минуле, яке ніколи не повернеться. Водночас, взявши ідею та трансформували її на сучасний лад, можна отримати найпозитивніший результат, внаслідок того, що історія характеризується повторюваністю, а людство – мінливістю [4].

Стаття надійшла: 20.09.2021, Доопрацьовано: 19.10.2021, Схвалено до друку: 22.11.2021

Рекомендоване цитування:

Черниш О. Аналіз та пропозиції щодо розвитку Української Держави та Нації шляхом втілення Козацької Ідеї. *Зовнішні справи*. 2021. Т. 31, № 6. С. 26–32.

**Відповідальний автор*

На сьогодні відгалуження козацтва існують у багатьох куточках світу. Усі вони відзначаються різноманітністю та варіативністю цілей і мети. Найрозвиненішими країнами в цьому напрямі вважаються Україна та Росія. В Україні за останні роки незалежності нараховувалося приблизно 1500 організацій, кількість членів яких становила сотні тисяч, якщо не мільйони. Вони будували церкви, допомагали нужденним, сприяли відновленню економіки шляхом створення робочих місць і навіть організували різні спортивні заходи задля розвитку здорової молоді. Водночас траплялись ситуації, коли така діяльність супроводжувалася «вирішенням своїх питань» і «шароварищиною», хоча загалом зазначені організації робили добрі справи. Варто додати, що за всі роки Незалежності та попри свою чисельність, члени цих козацьких організацій так і не спромоглися не лише створити нову Козацьку Націю, але й хоча б відновити козацтво, як всеукраїнську культуру. Відтак популяризація Ідеї Козацтва в суспільстві сприятиме не лише розвитку духовних і моральних цінностей серед українців шляхом долучення їх до релігії та проведення лекцій і дискусій, особливо серед молоді, щодо питань моралі, само- і взаємоповаги, сенсу життя тощо, але й розвитку та експансії української культури і науки, а також економічному розвитку України.

У цьому ж контексті підіймається проблема поширення ідеї національної держави через глобальну дифузю. Дослідниками цього питання було представлено висновок про відсутність впливу «світової політики» на зростання національної держави; радше, розповсюдження національної держави було зумовлене наблизеними та контекстуальними політичними чинниками, розташованими на місцевому й регіональному рівнях, відповідно до історичних інституціоналістичних аргументів. Глобальні дифузійні процеси доповнюють місцеві та регіональні різновиди причинно-наслідкових процесів, підкреслені історичними інституціоналістичними теоріями [5].

Метою дослідження є формування теоретичного підґрунтя для популяризації ідеї зміцнення та відновлення національного коріння, а також побудови нового, унікального суспільства з потужними духовними, моральними й економічними складовими.

Матеріали та методи

Вивчення питання розвитку Української Держави та Нації шляхом втілення Козацької Ідеї має відбуватися з урахуванням історичних, політичних та ідеологічних аспектів, до яких можна віднести:

1. Історичний вплив періоду приналежності України до Радянського Союзу, який передбачає історичні, культурні, архітектурні та інші пам'ятки, наукові надбання тих часів тощо;

2. Політичні аспекти, які впливають на розвиток Української Держави та Нації, характеризуються актуальною політичною ситуацією в Україні, станом політичної структури в сенсі її дисгармонії в бік заходу;

3. Ідеологічні аспекти включають у себе суспільні настрої громадян України, їхню готовність до сприйняття історичних фактів, визнання культурного надбання Радянського Союзу тощо.

Аналіз принципів розвитку Української Держави та Нації шляхом втілення Козацької Ідеї відбувався за допомогою методів системного аналізу, синтезу, дедукції та індукції. Для написання пропозицій стосовно розвитку Української Держави та Нації було використано порівняльний метод і метод класифікації. Системний аналіз у науковому дослідженні було використано для поділу ідеї Української Держави та Нації на окремі складові у вигляді державної політичної структури, духовного та морального аспектів суспільного розвитку, економічного стану України з подальшим їхнім вивченням як окремих і незалежних досліджуваних об'єктів. Метод синтезу під час вивчення проблематики було використано для того, щоб зібрати (синтезувати) результати проведеного системного аналізу складових поділу ідеї Української Держави та Нації у вигляді державної політичної структури, духовного та морального аспектів суспільного розвитку, економічного стану України й розглянути Українську Державу та Націю як неподільну структуру, але вже із залученням отриманої внаслідок проведеного аналізу інформації. Метод дедукції був застосований для глибокого дослідження передумов економічного й урбаністичного занепаду, які наразі присутні, а також надання рекомендацій із метою подолати ці негативні явища; використання методу дедукції характеризувалося тим, що базовими твердженнями, на яких вибудовувалися подальші логічні висновки, були загальноприйняті сучасні положення, які визначають якість життя громадянина. Водночас індукція, як метод пізнання, який допомагає від окремих фактів перейти до загальних висновків, у науковій статті використовувався для дослідження культурної, наукової та духовної сфер життя громадянина. За допомогою методу індукції було зроблено загальні висновки, які відповідають на запит покращення морального стану громадянина України. Порівняльний метод у цій роботі було використано для зіставлення різних історичних і політичних процесів, що відбуваються одночасно, на різних територіях та в різних країнах. Також за допомогою методу порівняння було зіставлено успішність економічної діяльності сучасної України та УРСР. Крім того, в дослідженні метод класифікації було використано для виявлення деякої кількості дій, які можуть допомогти у вирішенні описаних проблем.

Також у відповідному розділі цього теоретичного дослідження було представлено результати аналізу літератури й інших наукових статей із теми історії, політології та урбаністики. Було виявлено, що питання розвитку держави та нації досліджувалися науковцями з багатьох країн світу, однак вони не стосувалися України. У зв'язку з цим необхідно продовжити дослідження з метою розвитку Української Держави та Нації шляхом втілення Козацької Ідеї. Процес вивчення обраної проблематики складається з таких дослідницьких етапів:

1. Програмуючий, під час якого відбувалося визначення методів і методології дослідження.

2. Інформаційний, який передбачав використання обраних методів і методології для отримання достовірної інформації щодо розвитку Української Держави та Нації.

3. Аналітичний етап відповідав за аналіз, опис і пояснення досліджуваного об'єкту.

4. Практичний, в процесі якого було розроблено рекомендації для покращення суспільно-політичної ситуації в Україні з точки зору Української Держави та Нації.

Результати

Наукова стаття спрямована на дослідження питання Української Держави, Нації та Ідеї, відтак виникає потреба у вичерпному визначенні вказаних понять задля достовірного розуміння теми дослідження. Зокрема під Козацькою Ідеєю розуміємо принцип розвитку Української Держави та її Нації через Козацьку ідеологію сучасного бачення. Козацьку Націю тлумачимо як українське суспільство з новими поглядами, менталітетом і мисленням щодо як суб'єктивного існування та розвитку, так і країни загалом. Зрештою під Козацькою Державою вбачаємо Україну майбутнього, побудовану на основі Козацької Ідеї.

Варто розпочати з того, що основи кожного суспільства складаються з духовності, моралі та культури. Однак у разі втрати моралі, руйнування культури та видозмінення віри в бізнес, доля суспільства вирішується інакше. За «домайданих часів» Україна не була самостійною, однак її точно можна було з гідністю називати Незалежною. Наразі навіть у творчій сфері та загальноукраїнському медіапросторі відсутні сучасні яскраві приклади, які були б відомими хоча би на теренах СНД. Доцільно зазначити, й про наявність зворотного боку цього аспекту, який зумовлює відсутність незалежності через брак розвитку медіапростору. Низка діячів культури українського походження свого часу змінила формат своєї творчої діяльності на користь зарубіжного ринку, тим самим отримавши економічні переваги та більші можливості для творчого зростання. Водночас після введення «закону про мову», творчо обдарованим українцям було заблоковано не лише ринок СНД, що раніше відкривав для них зовсім інші можливості, але й міжнародний, де культура значно відрізняється від української і з напрямом «мультикультурності» українська творчість просто не сприймається населенням країн Заходу. Замість зваженого розвитку україномовного контенту, відомого та популярного серед широкого загалу, відбувається процес знищення внутрішнього ринку та зменшення можливостей самопрезентації як унікального культурного явища шляхом різких культурних заборон і обмежень, зокрема мовних пільг на телебаченні та радіо. Притисканням і долученням культурної сфери до політики втрачається не тільки матеріальна складова, а й важливі аспекти розвитку національного суспільства загалом [6].

Насамперед доцільно зазначити, що в кожного представника соціуму своє ставлення до «мовного закону» та перспектив його подальшого розвитку. Однак, проаналізувавши глобальну тенденцію, можна спостерігати лише за декількома провідними світовими мовами, які знають та активно вивчають у всьому світі. Такі переважання поступово зумовлять відмову від потреби вивчення інших мов. У цьому контексті зокрема мова йде про активне поширення англійської, російської,

китайської та арабської мов. Зрештою список не є вичерпним, проте існує велика ймовірність, що вищезазначені мови в найближчі 50 років стануть передовими, що, зі свого боку, спричинить зникнення інших етнічних і маловідомих мов. Зокрема в Україні набиратимуть обертів українська, російська й англійська, співвідношення знання яких буде варіюватися залежно від територіального знаходження того чи іншого регіону, розташованого біля відповідних кордонів країн, де ця мова найактивніше використовується [7]. Однак, за наявних темпів зростання, найпоширенішою безумовно стане українська, що дає потенціал для майбутнього подавлення менш вживаних мов у сусідніх країнах і виведення україномовного суспільства на конкурентоспроможний рівень міжнародного масштабу. У такому разі «мовний закон» спричинить тимчасову незручність і в майбутньому українська культура характеризуватиметься новими віяннями в мистецтві та популяризацією через розуміючу аудиторію.

У контексті досліджуваної теми необхідно усвідомлювати, що сьогодні українському народові потрібні не лише музикальні фестивалі з гастрономічними трендами, а насамперед духовно-моральні освітницькі заходи [8], де національна еліта в сучасному форматі зможе викладати та просвітляти український народ на теми ментальності, духовності, альтернативної історії тощо; українцям необхідні культурні заходи, головним послугою яких буде розвиток особистості, суспільства та навколишнього світу загалом. Важливо донести, що окрім задоволення матеріальних і розважальних складових, перед Українцем Майбутнього постає завдання подбати не тільки про себе, а і нащадків, й зробити свій внесок до нової Держави та її Нації. Рішенням цієї проблеми слугуватимуть такі дії:

- створити комітет чи інший схожий орган із питань розвитку козацького менталітету, зокрема всіх його складових задля створення молоді, здорової та загалом корисної нації для світового суспільства;
- сприяти створенню українського та міжнародного контенту шляхом послаблення обмежень, надаючи фінансову й фізичну підтримку;
- надати право на використання найкомфортнішого способу мовлення як для звичайних громадян, так і для сфер підприємницької діяльності. Органи влади мають підлаштовуватися до вимог і тенденцій населення щодо цього.

У таких умовах національна еліта стане не просто терміном із грошовою позначкою, а насамперед соціальним статусом, який здобувається загальним визнанням. Однак варто вказати, що на сьогодні в Україні залишилися одиниці справді видатних вчених, інженерів, лікарів та інших професіоналів своєї справи. Більшість учених намагається переїхати за кордон із метою пошуку належного оцінювання фізичної та розумової праці. Держава не надає переваги і створює зайві перепони, що унеможливають розквіт вагомих сфер для української економіки. Відтак рішення означеної проблеми можемо знайти в таких аспектах:

- Розвивати наукові інститути, спонукати наукову та культурну діяльність, популяризувати її;
- Створити умови для розвитку національної еліти шляхом надання пільг і переваг перспективним

науковцям, культурним діячам, лікарям, інженерам тощо.

Всесвітня тенденція освітніх програм за останні роки значно видозмінилась. Нове покоління усвідомлює незначність диплому та знецінення і недоречність знань, наданих у навчальних закладах будь-якого типу. Все частіше люди звертаються до навчальних курсів непрофесійних спеціалістів у різних сферах діяльності, де, наприклад, психологи не мають належного досвіду та елементарних початкових знань, де псевдо-лікарі навчають неіснуючим методикам або продають недієві й часом небезпечні препарати. Враховуючи аналіз вищезазначених проблем, знаходимо такі їхні рішення:

- зменшити кількість навчального часу, сприяти працевлаштуванню студентів і збільшити кількість реальних кейсів та сучасних професіоналів у загальноосвітніх закладах;
- заборонити навчальні курси від некомпетентних псевдо-спеціалістів і ввести державний контроль за такими приватними фірмами й особами шляхом введення регуляторної політики, видаючи дозволи лише за наявності відповідної освіти та стажу серед викладачів;
- приділити час у навчальних закладах наданню психологічної та моральної підтримки молоді, захисту від шкідливих наслідків доступності інформації й соціального життя.

Починаючи з часів Незалежності, Україна віддала стратегічні підприємницькі об'єкти до приватних структур. Деякі з них дійсно були відроджені та оновлені відповідно до сучасних загальноприйнятих норм завдяки зазначеним реформам. Однак не кожен власник сприяє паралельному розвитку суспільних благ і, зрештою, діє у своїх, виключно капіталістичних, інтересах. Водночас інші за типом виробництва підприємства на сьогодні або знищені, або вважаються передовими – третього майже не дано. Знамениті заводи перетворюються на ресторани й бари тоді, коли українцям так бракує національного продукту в період всесвітніх економічних змін. Такі внутрішні потужності можуть вивести державу на рівень «сировинного додатку» і цим не можна пишатися, однак такі країни згодом змінюються та самі починають диктувати умови ринку. Відтак вирішити проблему виробництва можливо в такий спосіб:

- провести ревізію приватних підприємств і посприяти відновленню занедбаних або непрацюючих установ шляхом підключення державних регуляторів;

Звернути увагу на потреби внутрішнього ринку та задовільнити їх шляхом налаштування виробництва на території України.

Обговорення

Історики політичної думки та міжнародні юристи розширили інтерес до формування сучасного глобального порядку, оскільки наразі історія, політика, право перебувають у міждисциплінарному зв'язку, що зіставляє їхні погляди на питання методів і суті [9]. Відтак необхідно детальніше визначити підходи до розгляду ролі політики та політичного впливу в історії світу поза єдиною політикою. Необхідне обговорення контрасту

між практикою та теорією, а також визначення ролі концептуального й контекстуального аналізу в обох галузях. Конкретні теми, підняті для обох дисциплін, включають державність, ідею нації та роль міжнародних інституцій, а також роль економіки, інновацій та освіти [10]. Питання істини, етики, державної влади та пропаганди щодо того, як викладати історію та як примиритися зі своїм минулим є вирішальними для сучасного простору [11].

Україна є державою з багатонаціональним складом населення, високою культурною різноманітністю та складним політичним рельєфом. Ці різноманітні етнічні групи активно й пасивно беруть участь у політиці з фокусом на досягненні національної централізації влади, що призвело до секційного розвитку. Національне різноманіття призвело до посилення громадянського дисонансу, який не можна розглядати окремо від об'єднуючої ідеї. Ці об'єднуючі ідеї за деякого збігу обставин можуть створити атмосферу для конфліктів і можливого стримування розвитку держави. Відтак обговорюючи національну політику та побудову нації і держави, доцільно досліджувати зв'язок між національною політикою та національним розвитком [12].

Варто розпочати з того, що в процесі національного розвитку досить часто трапляються демонстрації з подальшим руйнуванням об'єктів та інфраструктури у зв'язку з проблемами добробуту, що свідчить про розрив між очікуваннями та реальністю населення. З метою вивчення цього явища було проведено дослідження системи людської діяльності; в межах якого було проведено аналіз кореляції поінформованості громадян і рівня обороноспроможності держави (для забезпечення національної оборони та національної безпеки). Дослідження з підходом розуміння оборони держави, концепції нації, теорії (націоналізм, усвідомлення та добробут), дали детальний висновок, що дуже важливо розвивати усвідомлення постійного захисту держави у дусі національності шляхом раннього вирощування, формальної та неформальної освіти й соціалізації, включаючи:

- розуміння громадянами процесу державної оборони та їхнього заохочення до підвищення духу державної оборони;
- оптимізація розуміння та усвідомлення державної оборони досягаються шляхом раннього культивування, формальної та неформальної освіти й соціалізації;
- участь спільноти в розвитку країни задля процвітання також є формою оборони держави [13].

Для детальнішого аналізу й внесення пропозицій щодо розвитку Української Держави та Нації шляхом втілення Козацької Ідеї необхідна чітка диференціація нації та держави. Зловживання та неправильне представлення цих термінів і пов'язаних з ними геополітичних концепцій серйозно затуманило, спотворило та неправильно витлумачило питання ідентичності, географії та історії, включаючи причини та передумови, пов'язані з війнами й збройними конфліктами, регіональною напруженістю, потоками біженців, геноцидами та іншими формами порушення прав людини; а також питання, пов'язані з швидко деградуючими

природними умовами та якістю екосистем [14]. У теорії національних держав нація визначається на основі раси, етнічної приналежності, мови, релігії, культурної ідентичності, географічної ідентичності. З іншого боку, в теорії держава-нація, нація сприймається як держава з певним географічним кордоном із геополітичною легітимністю, яка є вільною, незалежною, суверенною, і де спільна координація різних видів, каст, мов, культур, сект, спільнот, географічних районів колективно визначається як «національність» [15]. З точки погляду Козацької Ідеї визначення поняття нації поєднує у собі як націоналістичні, так і державні визначення, однак важливішим за визначення поняття нації, Козацька Ідея пропагує її створення. Одним із найефективніших методів консолідації суспільства і подальшого формування Української Нації є відродження української еліти.

Створення національної еліти відбувається завдяки заслугам у розвитку галузей, які мають фінансуватися та законодавчо підтримуватися державою. На сьогодні в Україні немає яскравих представників, відомих на міжнародній арені, внаслідок чого виникають проблеми з участю українських науковців у міжнародних форумах, залученням їх до соціально вагомих проєктів. Це зумовлено тим, молодь ще перебуває в процесі навчання, а старі покоління через брак інструментарію та знецінення знань не здатні поділитись досвідом із майбутніми фахівцями. Водночас стає зрозуміло, що вищезазначені форуми, конференції та програми за обміном є критичною необхідністю для молодих поколінь, які все ще недосвідчені, однак потребують власних досягнень і отримання досвіду на власних помилках [16]. Проблема відсутності національної наукової еліти криється в тому, що через брак реально потрібних на ринку праці спеціалістів із конкретними знаннями та небажанням навчатися протягом 5-ти і більше років не завжди в звичайному житті корисній інформації, населення, побачивши рекламу швидких курсів, із задоволенням користується нагодою, внаслідок чого науковий простір отримує спеціалістів без належного досвіду, на яких надалі покладається відповідальність за національний розвиток.

Варто вказати, що загальноосвітні заклади і справді не встигають за сучасними тенденціями та реальними потребами роботодавців. Сьогодні достатньо знати декілька програм на комп'ютері, володіти базовими знаннями зі шкільних предметів для того, аби працевлаштуватись і отримувати середню заробітну плату. Однак потреба в сертифікаті або ж дипломі в окремих випадках таки залишається. Вже зараз сфера освіти потребує реформ із причин переходу складової суспільства від комуністичного ладу до капіталістичного, що дійсно видозмінює систему ведення як державних справ, так і приватних структур. Застарілі методи навчання працювали на зміцнення соціалістичного механізму, в якому кожна людина мала бути часткою суспільного мислення та дії. Наразі така форма освіти не є доцільною, адже вона не відповідає потребам сучасної економіки, а також прирікає людей із вищою освітою на життя в країні, яка не зможе їм надати

відповідних фінансових, соціальних і технічних умов хоча б для середнього рівня життя.

Попри проблему освітнього спрямування, в українській молоді проявляється проблема морального та духовного визначення. У школах фактично не існує предметів і часу на приділення уваги реальним інтересам дітей та опрацювання їхнього локального впливу на школярів. Зокрема занепокоєння викликає дуальність впливу пошукової мережі Інтернет і соціальних мереж на школярів. Наприклад, використання пошукової мережі задля вивчення нової інформації та її застосування у професійній діяльності або у побуті має позитивний характер і сприяє всезагальному розвитку. Однак використання таких інструментів, будучи морально та психологічно не підготовленим до безкінечного інформаційного потоку, деколи може спричинити негативні наслідки. Таких випадків серед підлітків набагато більше, і вони спрацюють в іншому напрямку. Як приклад, можна навести ситуацію, в якій підліток спостерігає за яскравим життям західних зірок і прагне відтворити їхнє життя, що виражається в аморальній поведінці, зокрема крадіжках, брехні, вживанні алкоголю або заборонених речовин. Таке покоління не спроможне тверезо та розсудливо оцінити свої дії. У довгостроковій перспективі діти, які свого часу потрапили під негативний вплив соціальних мереж та Інтернету, стають байдужими до морального та духовного розвитку дорослими. Такі ситуації призводять до загублення нації, а вже вона приречена на вмирання.

Водночас ще одним чинником повільного занепаду країни, однак уже не в морально-духовному, а в економічному сенсі, можна назвати стан заводів і фабрик, які починаючи з 90-х років, знаходяться у вкрай важкому законсервованому стані. Багато з цих підприємств, якщо і працюють, то лише на часткову потужність. Приватизовані підприємства роблять державу залежною від країн-експортерів і внутрішньоринкових виробників, які користуються своєю монополістичною перевагою. Завдяки географічній локації, Україна спроможна скласти конкуренцію таким країнам як Китай та Америка, де цінова політика значно змінилася впродовж останніх років. Однак українські політики не використовують належно переваги [17], що згодом впливає на усі сектори життя звичайного українця, зокрема провокує зростання цін на комунальні послуги.

Загалом питання, які до отримання Україною незалежності не викликали жодних складнощів, на сьогодні є причиною величезного дискомфорту для повсякденного життя українців. Наприклад, за часів СРСР будівництво відбувалося за задалегідь узгодженим планом і без хаотичних місцевих рішень. У такий спосіб вулиці, квартали та міста мали однаковий тип будинків, широких і просторих скверів, парків та проспектів. На той час приймалися важливі рішення, які навіть сьогодні впливають на зручність пересування громадян, можливість територіальних рішень щодо побутового життя та загального комфорту. Водночас тоді перед архітекторами була поставлена ціль продемонструвати світу могутність СРСР не тільки шляхом передового

погляду на інженерні та наукові рішення, але й площею міст за допомогою відповідного планування, що було доцільним із приводу зручності та державного регулювання зі стратегічним розумінням такого рішення. Сьогодні ж маємо наслідки вже давно неіснуючої країни, а самі за останні роки незалежності так і не змогли з користю використати величезний спадок.

Величезні непотрібні сучасному місту простори, постійні перепади рівня землі, недотримання строків щодо реалізації нових інфраструктурних проектів і деградування деяких районів призводить до їхнього економічного та, як наслідок, фізичного знищення. Будівлі руйнуються, адже немає планових ремонтних робіт, системи електро-, енерго- та водопостачання не встигають за розвитком районів через їхню застарілість та кількісну нестачу на місцевості, що призводить до аварій і збитків як зі сторони постачальників, так і користувачів [18]. Також все частіше забудівля йде проти усіх затверджених генеральних планів. Столиця України вже давно перетворилася на суцільну хаотичну забудову, і цим не можна пишатися з точки зору доцільності та зручності міста, але саме це є відмінною рисою міста з-поміж інших [19]. Післявоєнні забудови, та навіть об'єкти культурної спадщини, знаходяться в аварійних станах [20]. З кожним роком їхня кількість зростає, а рішення щодо їхньої долі не приймаються. «Колгоспний благоустрій» – саме цим терміном можна позначити прибудинкові території, до яких провладні структури наче не мають ніякого відношення. Зазначені території перебувають у занедбаному стані вже тривалий час, однак системного підходу до їхнього реконструювання й досі немає.

Висновки

Зародження та розвиток Козацької Ідеї може стимулювати суспільство до консолідації навколо моральних і духовних ідей та принципів, розширити уявлення українців про духовні, суспільні, морально-етичні, сімейні та інші цінності. Крім того, розвиток Української Держави шляхом залучення Козацької Ідеї може спонукаати українців до глибшого вивчення історії України та її ширшого тлумачення, тим самим надаючи громадянам можливість осмислення сучасної історії України через призму минулого, його переваг і позитивних наслідків, які можна спостерігати й до сьогодні.

Процес формування Української Держави та Нації можливий за умови становлення Козацької Ідеї в суспільстві; започаткування процесу самоідентифікації громадян України як представників Української Нації можливе за умови накопичення деякої критичної маси громадян, які є носіями Козацької Ідеї. Представники Української Нації характеризуються високими морально-етичними принципами, а Українська Держава є Незалежною від зовнішнього управління країною, яка має торгові, економічні та політичні відносини з усіма своїми країнами-сусідами. Також необхідно наголосити, що за умов формування Української Держави на основі Козацької Ідеї буде відбуватися заохочення будь-якого культурного чи наукового обміну з іншими країнами та збільшення кількості представників різноманітних культурних, творчих чи наукових сфер із країн-сусідок на ринку України. Щодо промислового розвитку – спираючись на Козацьку Ідею, а також розуміючи устрій сучасного світового капіталістичного ринку, необхідно розвивати та підтримувати процеси приватизації заводів і фабрик, які було злочинними шляхами відібрано в держави, і збільшувати обсяг виробництва та торгової експансії на світовий ринок, де Україна може позмагатися з такими торгово-промисловими гігантами, як Китай та Америка. Підбиваючи підсумки в питанні формування Козацької Нації можна зазначити, що за сприятливих умов і за активної інформаційної політики щодо розповсюдження Козацької Ідеї, формування Козацької Нації і Держави можливе в досить короткі терміни, адже ця ідея повністю задовольняє ідеологічний запит сучасних українців.

Тож, з метою розвитку Української Держави, автором пропонується дати непідконтрольним і природним явищам «рухатися течією» та сфокусувати увагу на тих проблемах, які дійсно є двигунами прогресу держави, а саме: питання мовної та державної політики, процес повторної приватизації та розвитку промислових підприємств, питання вищої освіти та створення культурного шару національної еліти. Процес рішення цих питань описано у відповідному розділі наукової статті; наслідком низки цих дій має стати економічне зростання, поліпшення умов життя простих українців, зменшення рівня інфляції та зміцнення національної валюти.

References

- [1] Esmark, A. (2018). Limits to liberal government: An alternative history of governmentality. *Administration & Society*, 50(2), 240-268.
- [2] Semyonov, A. (2020). Imperial parliament for a hybrid empire: Representative experiments in the early 20th-century Russian Empire. *Journal of Eurasian Studies*, 11(1), 30-39.
- [3] Yeomans, H. (2019). Historical context and the criminological imagination: Towards a three-dimensional criminology. *Criminology & Criminal Justice*, 19(4), 456-474.
- [4] Alborno, N., & Sebastian, C. (2021). Tensions, articulations, and novelty in the ontogenetic development of historical thinking: Contributions of cultural-historical psychology. *Theory & Psychology*. doi: 10.1177/09593543211028912.
- [5] Li, X., & Hicks, A. (2016). World polity matters: Another look at the rise of the nation-state across the world, 1816 to 2001. *American Sociological Review*, 81(3), 596-607.
- [6] Golden, S. (2020). How to construct a common and consensual multicultural civic discourse. *Philosophy & Social Criticism*, 46(5), 576-590.

- [7] Chayinska, M., Kende, A., & Wohl, M. (2021). National identity and beliefs about historical linguicide are associated with support for exclusive language policies among the Ukrainian linguistic majority. *Group Processes & Intergroup Relations*. doi: 10.1177/1368430220985911.
- [8] Greenway, T. (2021). Attending to the multidimensional nature of spirituality and faith: Integrating spiritual development and moral foundations theory. *Christian Education Journal: Research on Educational Ministry*. doi: 10.1177/0739891320986162.
- [9] Ogbenika, G., & Michael, P. (2016). Development as obligation and the obligation of development: A philosophical reflection on the nation state in Africa. *Unizik Journal of Arts and Humanities*, 17(2), 141-156.
- [10] Brett, A., Donaldson, M., & Koskenniemi, M. (Eds.). (2021). *History, politics, law: Thinking through the international*. Cambridge: Cambridge University Press.
- [11] Krol, R. (2021). *Germany's conscience*. Bielefeld: Transcript Verlag.
- [12] Osadola, O., & Ajayi, A. (2021). Ethnic politics and national development: Understanding the paradox of Nigerian states. *European Modern Studies Journal*, 5(2), 351-358.
- [13] Prodjonoto, K., & Toruan, T. (2020). Building the spirit of defending the state in the middle of national development. *Technium Social Sciences Journal*, 13(1), 442-460.
- [14] Fukurai, H. (2019). Original nation approaches to “international” law: Decoupling of the nation and the state and the search for new legal orders. *Indiana Journal of Global Legal Studies*, 26(1), 199-262.
- [15] Thapa, I. (2020). *Nation-state and state-nation theory of nation building*. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/344126609_Nation-State_and_State-Nation_Theory_of_Nation_Building.
- [16] Laine, J.P., Liikanen, I., & Scott, J.W. (Eds.). (2021). *Remapping security on Europe's Northern borders*. London: Routledge.
- [17] Patel, P., & Pearce, J. (2020). Franchisees and loan default on third-party guarantee loans: Evidence from the United States. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 44(5), 861-877.
- [18] Mahadevia, D., & Bhatia, N. (2021). Towards new urban agenda: A radical reorientation of urban planning education in India. *Environment and Urbanization ASIA*, 12(2), 187-201.
- [19] Immel, P. (2020). High-modernist urban planning in Beijing for population control. *Journal of Current Chinese Affairs*, 49(3), 291-311.
- [20] Nourian, F., Alipour, M., & Ache, P. (2021). Model-theory interaction in urban planning: A critical review. *Planning Theory*. doi: 10.1177/14730952211026693.

Oleksandr Chernysh

Cossack Guard of Ukraine

02125, 14 Petro Zaporozhets Str., Kyiv, Ukraine

Analysis and Proposals for the Development of the Ukrainian State and Nation through the Implementation of the Cossack Idea

Abstract. The relevance of the study is due to the need to analyse the development of the Ukrainian State and Nation by implementing the Cossack Idea and making appropriate proposals. Thus, the purpose of the scientific article is to identify the factors of development of the Ukrainian state, describe their aspects that have a negative impact on the formation of the Ukrainian state, analyse and make proposals to overcome these negative aspects, and reduce their impact on the development of the Ukrainian state. The study of the development of the Ukrainian State and Nation through the implementation of the Cossack Idea considered historical, political and ideological aspects. The principles of development of the Ukrainian State and Nation through the implementation of the Cossack Idea are analysed in the work using methods of synthesis, deduction, and induction. Based on the methods of comparison and classification, proposals for the development of the Ukrainian State and Nation have been implemented. At the same time, the article presents the results of the study, in particular, identifies factors influencing the development of the Ukrainian state, namely factors of culture, science, business economy. Key characteristics of national policy that currently negatively affect the formation of the Ukrainian state are described. Ways of modification of the specified negative characteristics and minimization of their impact on formation of the Ukrainian State by their levelling through cultural and economic development based on the Cossack Idea are proposed. The materials of the research are of practical value for teachers and students of historical, political science and economics faculties, activists of the Cossack movement and those interested in it

Keywords: ideological system of modern Ukraine, priority directions of development of the Ukrainian State, historical retrospective of the Cossack Idea, language law as a factor hindering the development of Ukrainian culture, expediency of development of private enterprises of “national importance”